

OKTOOBER 2016

ERRS TEATAJA

**ERRS kutsub
tunnustama
valdkonna
säravaid inimesi**

**Kadri Tiis: „Kui ongi
kiire periood, siis
abikaasa joonistab
karjamaale selle Kalevi
staadioni maha”**

**ERRS kutsub
aastapäevakontserdile**

**Tantsupidude kodu
saab uue näo**

**Rahvatantsujuhtide
suvekursus häälestas
uueks hooajaks**

**ERRS ootab
tegevustoetuste
taotlusi**

Järelhüüded

TOIMETAJA
Robert Hein

KUJUNDAJA
Henry Semmel

VÄLJAANDJA
EESTI RAHVATANTSU JA
RAHVAMUUSIKA SELTS

Kaastööd ja ettepanekud
oodatud aadressile teataja@errs.ee

Kujunduses kasutatud graafilised elemendid Freepik.com

Sisukord

- 3** ERRS kutsub tunnustama valdkonna säravaid inimesi
- 5** Kadri Tiis: „Kui ongi kiire periood, siis abikaasa joonistab karjamaale selle Kalevi staadioni maha”
- 12** Tantsupidude kodu saab uue näo
- 14** ERRS kutsub aastapäevakontserdile
- 15** Rahvatantsujuhtide suvekursus häälestas uueks hooajaks
- 16** ERRS ootab tegevustoetuste taotlusi
- 18** In memoriam Uno Veenre
- 20** In memoriam Jaan Sommer
- 22** In memoriam Peeter Joosep
- 24** Palju õnne

ERRS kutsub tunnustama valdkonna säravaid inimesi

Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts kutsub ka sel aastal kõiki rahvatantsu ja rahvamuusika inimesi üles märkama ja tunnustama aktiivseid ja tublisid inimesi, kelle tegevus toetab rahvatantsu ja -muusika valdkonna arengut.

Kandidaadid koos põhjendusega palume esitada e-maili aadressil

errs@errs.ee

hiljemalt

21. oktoobriks.

Kandidaate saab esitada üheksas kategoorias:

Aasta tantsujuht

Aasta korraldaja

Aasta kollektiiv

Aasta koolitaja

Aasta rahvamuusik

Aasta sündmus

Aasta toetaja

Pikaajaline panus
valdkonna arengusse.

Aasta looja

ERRS aastatunnustuste kohta saate täpsemalt lugeda meie tunnustamiskorrast, punkt 3. (<http://www.errs.ee/index.php?id=64436>)

Sel aastal toimub tunnustamine, sügisene ERRS üldkogu ja aastapäevaüritus 19. novembril Tartus Vanemuise Kontserdimajas!

Kadri Tiis: „Kui ongi kiire periood, siis abikaasa joonistab karjamaale selle Kalevi staadioni maha”

Intervjueeris Ingela Virkus

Septembri keskel tunnustati Ullo Toomi nimelise rahvatantsustipendiumiga tantsujuht Kadri Tiisi, kes on panustanud oma sihikindla ja pikaajalise tegevusega tantsupeo traditsiooni ja rahvatantsuharrastuse edendamisse.

14. septembril tunnustati Teid Ullo Toomi nimelise rahvatantsustipendiumiga, mis on kõrgeim tunnustus üldse rahvatantsumaastikul. Mida see Teie jaoks tähendab?

Esimene reaktsioon oli ikkagi, et see on kuidagi nii kõrge tunnustus ja ma ei ole selle väärliline. Veel. Silmapaistev, teenekas ja kauaaegne - kuidagi tundub, et see ei saa veel minu kohta kõlada. Selleks peab olema ikka tõesti pikaaegne tantsujuht. Aga kui ma hakkasin neid aastaid

kokku lugema, kaua olen tantsumaastikul olnud, siis see on peaaegu 25 aastat. Päris pikk aeg tegelikult. Ise asja sees olles ei taju seda. Loomulikult tõstab see enesehinnangut, lükkab selja sirgeks ja... Kahtlemata on see väga meeldiv.

Oli see Teie jaoks suur üllatus?

See oli väga suur üllatus. Ma ise olen oma ametikohalt selle Toomi preemia üleandmise ja korraldamisega väga tihedalt seotud, lisaks olin enne veel ka halduskogus, kes otsustas, kellele preemia üle antakse. Sellega seoses oli isegi veidi naljakas lugu. Tähtaeg kukkus ja mina helistasin Ilma Adamsonile, et see aasta ei olegi ühtegi kandidaati, mis teeme? See aasta jääb vist stipendium välja andmata. Mina lihtsalt ei teadnud, minu eest oli seda varjatud.

Hästi tore oli ju see ka, et Teil on Ullo Toomiga samal päeval sünnipäev, Teid tunnustati Teie enda sünnipäeval.

Igal aastal, kui see preemia üleandmine on toimunud, siis ka mind õnnitletakse ja kuidagi tundubki, et olen kõikidest preemiatega omal moel osa saanud. Praegu on selline priiskamine, et mulle veel isiklikult seda tunnustust jagati. Väga uhke tunne on olla sündinud Ullo Toomiga samal päeval.

Tantsite Eesti Tantsujuhtide Rahvatantsurühmas, alates 2002. aastast olete kuulunud üle-eestiliste tantsupidude lavastusgruppi, olles olnud nii liigijuht kui ka pealavastaja assistent...

Tegelikult isegi varem. 1997. aastal olin esimest korda peol õpetajana. Minu gümnaasiumirühm sai tantsupeole. Kui mõt-

leme tantsupeo struktuuri, seal on liigijuhid, assistendid... Ja kõige madalam aste on nurgajuht. Tema ülesanne on siis ühe

segarühmade ja laste juhendamist. Mul on praegu noored ja täiskasvanud. Lastega oli väga tore koos töötada.

Mäletan, kuidas seisin seal lääne tribüüni üleval, vaatasin proovi ja lihtsalt nutsin.

neljandiku väljaku rühmade eest hoolitseda ja aidata neid mustrisse sättida. See oli nii emotsionaalne ja suur asi minu jaoks, et praegugi tuleb selline meeleliigutus peale. Mäletan, kuidas seisin seal lääne tribüüni üleval, vaatasin proovi ja lihtsalt nutsin. Vaatasin oma noori tantsijaid ja mõtlesin: kui andekad nad on! Kui vägev ja eriline! Kõik need tantsupeod assistendi, liigi- ja nurgajuhina on olnud hästi toredad kogemused.

Tean oma kogemuste põhjal, et poisse tantsima saada on tihtipeale paras pähekkel. Kuidas Te neid tantsima meelitate?

Algklassides on see ikkagi lihtsam. Terve klass läheb ja nad tantsivadki. Klassijuhataja võib-olla aitab veel kaasa. Tantsuõpetajal on lihtsalt need särasilmsed lapsed ees ja ta peab seda tööd tegema. Ma pole küll kunagi käinud kedagi kihutamamas, et tule tantsima, see on vahva ja

Tähtaeg kukkus ja mina helistasin Ilma Adamsonile, et see aasta ei olegi ühtegi kandidaati, mis teeme? See aasta jääb vist stipendium välja andmata. Mina lihtsalt ei teadnud, minu eest oli seda varjatud.

Juhendate erinevaid tantsurühmasid: algklassilapsi, segapaare, memmesid...?

Vot memmesid ei ole ma juhendanud. Tants peaks ikka käima nii, et mees ja naine on koos. Kuigi jah, meie tantsupärimuses tantsivad ju naised ka koos, aga kuidagi ma tunnen, et see energia segarühmas on kuidagi teine. See sobib mulle rohkem. Samas on neid õpetajaid, kes ütlevad, et nad ei kujuta ette

tore. Mul on olnud õnn olla nende laste ees, kes ise väga tahavadki tantsida. Sellist propagandatööd ei ole ma pidanud tegema.

Kui oluliseks peate, et lapsed juba varakult rahvatantsukultuuriga kokku puutuks?

See on oluline. Mida varem ta seda asja nuusutab, seda tõenäolisem on, et see saab samamoodi ka tema elu osaks. Et

ta väärtustab seda, mida tehakse. Keerukam on seda nina sinna sisse pista kusagil teismeas või gümnaasiumis.

raskemad ajad, toetatakse teineteist ja... Koos olemine ja koos tegemine. Ükski tantsuõpetaja ei tohiks olla range.

Oleks väga tore, kui tantsimine ei jääks ainult füüsiliseks tegevuseks, vaid selle kaudu saab sinu hing paremaks ja targemaks.

Et laps nende asjade vastu huvi tunneks, peab tantsujuhendaja ju ka väga hea olema. Teie seda kahtlemata olete. Mis on hea tantsujuhendaja tunnused ehk siis... milline Teie olete?

Ma ei oska öelda. Võib-olla oskan öelda, kes ma tahaksin olla. Tahaksin olla tantsuõpetaja - see on ju elukestev õpe. Sa ei saa olla ühel hetkel valmis. Ma just lugesin mõni aeg tagasi üht Tammsaare öeldud lauset, et hinge saab karjatada ainult läbi keha või keha kaudu ja ma mõtlesin, et see hingekarjase töö ongi ju tantsuõpetaja igapäevane töö. Oleks väga tore, kui tantsimine ei jääks ainult füüsiliseks tegevuseks, vaid selle kaudu saab sinu hing paremaks ja targemaks. Ma arvan, et see on õige tantsuõpetaja, kui ta võtab seda hingekarjase tööna. Ja tantsijad on

Mida Teile endale nimetatud tööddest kõige rohkem teha meeldib?

Tegelikult ma ei ole erialalt tantsujuht või tantsuõpetaja. Ma olen hoopis Tartu Ülikoolis õppinud majandust ja selle ka lõpetanud. Siia majja (Rahvakultuuri Keskusesse, toim.) sattusin peale tantsujuhtide kooli, kui siin töötas Heino Aassalu. Tema järgi Ülo Luht ja kui Ülo ka ära läks, otsiti uut inimest. Ju ma olin kuidagi tantsujuhtide koolist silma jäänud, et toona selle maja direktor Aino Arro mind kutsus. Selle hetkeni olin ikkagi mõelnud, et teen midagi erialast. Ikka majandus ja kaubandus. Tants - see on hobi, mida ta enamikule tantsujuhtidele ongi. Kui ma siia majja sattusin, seda rohkem sellest mu põhitöö kujunema hakkaski. Lisaks kõik need tantsupeo liigijuhtimised või assistendid - need on ju ka pigem hobid.

Mul on olnud õnn olla nende laste ees, kes ise väga tahavadki tantsida. Sellist propagandatööd ei ole ma pidanud tegema.

teineteisele nagu teine pere. See on nagu vastastikune usaldus. Need inimesed tunnevad teineteist läbi ja lõhki, kui on

Need ei ole ju põhitööd mitte kellelgi. Aga kindlasti on kõige toredam olla just peol liigijuht, sest see, kui sul on väljakul ees

tuhat tantsijat ja sa tunned ära, et kõik koos tegutseme ühise asja nimel - need on nii vägevad tunded, et praegugi tuleb kananahk peale. See emotsioon annabki jõudu, et viis aastat järgmise peoni vastu pidada või toimetada. Ma arvan, et see liigjuhi amet ongi kõige toredam, kuigi ma oma põhitöölt ju praegu olen kogu tantsupeo toimetaja.

Kuidas te oma aega planeerite?

Eks ma olen õppinud nüüd tasapisi ei ka ütlema. Justnimelt: see on nii rikastav ja ennast arendav - see tantsijatega töö.

Sellest nii naljalt ära ei ütle. Kui sul on nii toetav pere nagu mul on, siis see kõik on saanud ka minu pere osaks. Nad aitavad. Kui ongi kiire periood, siis abikaasa joonistab koju karjamaale terve Kalevi staadioni maha, et saaksime kõik tantsud läbi teha, et kõik joonised ikka töotaksid. Meie peres on see rahvatants küll selline elustiili küsimus. Kogu tants käib selle järgi.

Kas Ullo Toomi nimeline stipendium on Teie elutöö preemia ja saate nüüd rahulikumalt tööd teha või

on pigem kõik ikka veel ees ja see annab just hoogu ja inspiratsiooni juurde, et suuri asju korraldama hakata?

nii, et panen nüüd jalad toolile ja ütlen, et enam ei liiguta lillegi. Tegelikult kui mõelda, siis rahvatantsumaastikul on elutööpreemia veel olemas - Anna Raudkatsi

Kui ongi kiire periood, siis abikaasa joonistab koju karjamaale terve Kalevi staadioni maha, et saaksime kõik tantsud läbi teha, et kõik joonised ikka töötaksid.

Oh ei! Ma arvan, et ükski inimene ei tee oma tööd tunnustuse või premeerimise pärast. Eks neid tegusid on kõige rohkem enda jaoks vaja. Kindlasti pole

preemia. Nii et on veel, kuhu pürgida. Igal juhul on see Ullo Toomi stipendium motiveeriv ja pead kontrollima, mida räägid ja et kõik see, mida teed, teeksid

pühendumusega ja hästi. See on rohkem nagu vastutusekoorem, ma arvan. Heas mõttes.

Mis on praegu Teie suurim südameasi?

Töö mõttes valmistame ette 2017. aasta noorte tantsupidu ja oleme lõpetanud just seminarid, ehk repertuaar on õpetajatele edasi antud ja on alustatud tööd sellise hästi loomuliku tegevusega, et need tantsud ka sinna tantsuväljakule lavastada. Igal juhul on soov, et sünniks jälle üks selline kõiki kõnetav pidu. Et ta ei jääks ainult tantsijate peoks, vaid kõnetaks rahvast laiemalt. See on oluline.

Aga murekoht?

Oleme kogu aeg tantsijatele püüdnud selgeks teha, kui oluline on tantsu mõte ja sisu. Iga liigutus peab andma edasi tantsu

ja ka tantsupeo mõtet. See pole mure, vaid pigem väljakutse, et kuidas teha.

Millest Te praegu unistate?

Olen viimasel ajal öelnud, et mul on selline unistus küll - see tuli seoses Ernst Idla raamatuga, ta oli maailmakuulus võimlemisõpetaja. Kõik need, kes käisid tema juures, see oli prestiiži küsimus - neid inimesi teati ja tunti näo järgi. Aga mulle meeldiks näiteks kasvõi see, et kui inimene sirge seljaga tänaval kõnnib, vaadatakse, et oo, see on rahvatantsija! Selline natuke naiivne ja lapselik soov, aga see oleks minu meelest nii tore, et nagu väärtustaks seda tantsimist ja rahvatantsu. See on tegelikult ju see, mida tantsimine annab: ilusa sirge rühi ja särava meele. Tantsijad on väga rõõmsameelsed inimesed.

Ilma Adamson:

Meie halduskogu eraldas selle talle väga ühel meelel. Temas on nii palju Toomilikke omadusi, mida on tantsujuhtidel väga harva. Mitte kõikidel ei ole selliseid omadusi. Tal on hea silm, hea muusika kõrv... Mina adusin seda 2014. aastal täiskasvanute tantsupeol. Sealt ta jättis mulle juba niisuguse mulje, et meil

on tõusmas uus Ullo Toomi. Kas just praegu nii võib öelda, aga prognoosid hetkel nii näitavad. Tema rühmad on ka olnud alati nii harmoneeruvad ja nende liigutused on puhtad. Need on need omadused, mis on looduse poolt kingitud. Kadril on need olemas nagu olid Ullo Toomilgi. Ta on täiesti seda väärt.

Tekst: Ingela Virkus

2019. aastal toimub tantsupidu juba kaasajastatud ning renoveeritud Kalevi staadionil – pärast pikki ootusi on lõpuks valitsus otsustanud eraldada Kalevi staadioni renoveerimiseks seitse miljonit eurot.

Üheks praeguseks peamiseks probleemiks ja staadioni rekonstrueerimise vajaduseks peab Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Seltsi juhatuse esimees Kalev Järvela asjaolu, et seni on peaaegu alati enne tantsupidusid vaja olnud teha sanitaarremonti. „Pingid on katki enne igat

tantsupidu,” toob ta ühe näitena välja probleemi, mis pea enne igat tantsupidu korraldajaid kimbutab.

Praegune staadion ei tee tantsijate jaoks ka liikumist lihtsaks. „Tribüüni alt väljakule tulekud peaksid parandama lavastuse võimalusi. Praegu viivad välja-

kule trepid, aga võiks saada sinna tulla hoopis platsiga samalt tasapinnalt ja tribüünide alt,” räägib Järvela. Et see võimalik oleks, võiks tribüünide esimene rida alata kahe meetri kõrguselt. „Nii näeks esimene rida ka väljaku joonist ja pilti. Praegu näevad nad ainult endale kõige ligemal olevaid tantsijaid,” ütles

Järvela sõnul on Kalevi staadion loomulikult parim tantsupidude korraldamiseks, aga et ta võiks olla tantsijate koduks, tuleks tantsijate jaoks ka puhke- ja toitlustusvõimalused paremaks muuta.

Järvela. Kuna rahvast on tantspeole alati rohkem tulemas, kui pileteid müügis, on plaanis ka istekohti juurde panna. Hetkel mahutavad tribüünid 10 000 vaatajat, kuid pärast rekonstrueerimist peaksid need pakkuma kohti 12-15 000 inimesele.

Järvela sõnul ei ole kindlasti plaanis ala suurendada, eesmärk on lihtsalt leida paremad lahendused, et oleks rohkem ruumi liikuda ja mugavam toimetada. Muruväljakut on siiski plaanis laiendada. „See peaks vastu pidama tantsijate koor-musele,” lisas Järvela.

Hetkel ei ole territooriumil sellist kohta, kus korraldajad näiteks pärast tantsupidusid õhtul korraks maha saaks istuda, et näiteks analüüsida, mis oli hästi, mis halvasti, mida saaks teha paremini. Ka selline ruum puudub, kus kostüüme hoida. Need murekohad on plaanis rekonstrueerimise käigus lahendada. Järvela sõnul on Kalevi staadion loomulikult

parim tantsupidude korraldamiseks, aga et ta võiks olla tantsijate koduks, tuleks tantsijate jaoks ka puhke- ja toitlustusvõimalused paremaks muuta. „Kindlasti tahame mõelda ka sellisele kohale, kus võiks elava muusika lavale paigutada,” lisas Järvela.

Kas kõik nimetatud probleemid lahenduse leiavad, näitab aeg. „Esmalt tuleb teha arhitektuurikonkurss, pärast mida selgub, millised on reaalsed võimalused ja palju miski raha nõuab,” ütles Järvela. Lähiajal ongi ees koostöö Eesti Arhitektide Liiduga, et arhitektuurikonkurss välja kuulutada ning detailplaneeringu kinnitamine. Enne on ka raske täpselt öelda, millal Kalevi staadioni rekonstrueerimine alata võiks. Küll aga võib loota, et 2019. aasta tantsupidu võiks toimuda juba täiesti uue ilmega staadionil. Järvela siiski ei usu, et 2019. aastaks kõik sada protsenti valmis on.

Praeguste ehitiste ning nõlvade teisel-damine peaks algama pärast noorte tant-

Tribüünide esimene rida võiks alata kahe meetri kõrguselt. Nii näeks esimene rida ka väljaku joonist ja pilti.

supidu, seega tuleva aasta tantsupidu see segama ei tohiks hakata.

Pisut enam kui 14 miljoni euro eest ehitatakse staadionile uued tribüünid 15 000 inimesele, rajatakse uued kommuni-katsioonid ning seni täiesti puudu olnud abiruumid nii tantsu- kui ka spordirah-vale.

ERRS kutsub aastapäevakontserdile

Laupäeva, 19. novembril tähtub Vane-
muise kontserdimaja rahvatantsust ja
rahvamuusikast lugupidavate inimestega.

Päev algab kell 12, kui toimub ERRSi
üldkogu, millele järgneb kell 13.30 algav
tantsupeo uuringu ja analüüsi projekti
„Tantsupeo olemuse ja korraldamise
protsessi analüüs ning traditsioonilise
tantsupeo tähtsamate tunnuste mää-
ratlemine“ tulemuste avalik esitus, mis
kindlasti pakub huvitavaid tulemusi.

Kell 17.00 algab aga päeva kõige pidu-
likum osa: aastapäevakontsert ja tunnus-
tusüritus. Vanemuise laval astuvad üles
rahvamuusikud ning ETR mentorprog-
rammis osalenud rahvatantsurühmad üle
Eesti. Muidugi jagatakse valdkonna silma-
paistvaimatele kätte ka valdkonna aasta-
tunnustused LOKULAUAD 2016.

Rahvatantsujuhtide suvekursus häälestas uueks hooajaks

Rahvatantsujuhtide kooli õpilaste mõtted koondas Tiit Üksik

10.-13. augustil toimunud rahvatantsujuhtide suvekursus Mäetaguse koolis ja huvikeskuses tõi kokku rahvatantsuõpetajaid üle Eesti, sealhulgas Rahvatantsujuhtide kooli õpilased. Kursuse mitmekesisest programmist leidis igaüks endale midagi.

Rahvatantsujuhtide kooli õpilased olid majutatud Mäetagusest seitsme kilomeetri kaugusele Pagari seltsimajja. Paljude kursustel jaoks oli see juba eelmisest suvest tuttav paik. „Matimajutusega” harjunud tantsurahvale valmistasid seekord meeldiva üllatuse välivoodid. Meie käsutuses olid veel ruumikas köök ja üks pesuruum, kuhu õhtuti tekkis küll sageli järjekord. Vaatamata sellele pisasjale tundsime ennast Pagari koduselt. Sarnaste huvidega inimesed loovad atmosfääri, kus on hea ja kodune olla. Seltsimaja head auras hoidis ka perenaine, kes jahedamatel õhtutel ei pidanud paljaks ahju kütta.

Koos veedetud tegusad päevad andsid mõnelegi meist võimaluse avastada kursusekaaslastes külgi, mida varem pole märganud - saime jälle kinnitust, kuidas meil on seltskonnaga vedanud. Oli hea kohtuda ka erinevatest kohtadest pärit tantsujuhtidega vabamas õhkkonnas, kus polnud ülevaatuse või esinemise stressi ja jõudis natuke juttugi ajada.

Suvekooli süda oli siiski tantsuõpe oma mitmepalgelisuses. Füüsiliselt väljakutseterohket tükikest lirimaad pakkusid külalisõpetajad Ann ja Claire English. Mitte kõik ei pidanud pingutusele vastu ja otsustasid protsessi pigem kõrvalt jälgida. Tegeli-

kult oli võimalus tundidest vaateajana osa võtta üks suvekooli pluss: õppimisprotsessi kõrvalt jälgimine aitab mõnigi kord asju natuke teise nurga alt näha ja jooksvalt nähtu-kuuldu kohta märkmeid teha.

Üheks suvekooli magnetiks oli kindlasti ka võimalus kogeda, kuidas tantsu looja ise oma tantsu õpetab, samme ja kombinatsioone sooritab ning tantsu lahti mõtestab. Tantsuõppe võimalusi oli kursuse jooksul mitmeid ja õpetatavaid tantse igale liigile ja maitsele. Oma teekonda alles alustavale õpetajale oli väga väärtuslik ka võimalus jälgida ja omavahel võrrelda erinevaid õpetajaid ja nende stiile - kuidas nad tantsu õppijani viivad. Elav eeskuju kogenuma inimese näol on algajale parim kool. Kohati oli vaid kahju sellest, et kuna programm toimus sageli paralleelselt kahes kohas, siis võisid sattuda samale ajale kaks huvitavat õpituba. Sel juhul tuli langetada raske otsus ja üks neist valida.

Kuna rahvatantsujuhtide kooli õpilased osalesid ka suve algul toimunud Naiste tantsupeol ja paljudel olid väljakul lisaks oma rühmad, siis kokkuvõtte kuulamine suurest peost oli hariv ja õpetlik. Saime meelde tuletada ja ette tantsida ka N2 liigitantsu „Kalamehe mõrjsa” ja ühistantsu „Leidmine”. Suvekursuse üks suurimatest väärtustest oli kindlasti ühiselt veedetud aeg, mille jooksul sai tunda õppida meie rahvatantsumaastiku tegijaid üle Eesti ning tutvuda nende käekirjaga. See oli hea võimalus vaadata tagasi möödunud hooajale ja end sügiseks tantsulainele seada.

ERRS ootab tegevustoetuste taotlusi

**Kollektiivide tegevustoetuse
taotlemine 2016/17 hooajaks
on avatud
26. september- 17. oktoober (kuni
kella 23.59) 2016. aastal.**

**Alates 26. septembrist on
avatud laulu- ja tantsupeo
liikumises osalevate kol-
lektiivide toetusprogrammi
2016/17 hooaja taotlusvoor.**

Tegevustoetuse taotlusi hooajaks 2016/17 on harjumuspäraselt võimalik esitada läbi laulu- ja tantsupeo registri (<http://register.laulupidu.ee>) 26. septembrist - 17. oktoobrini (kuni kella 23.59). Toetussumma ühele kollektiivile on 320 eurot.

Hooaja 2016/17 tegevustoetuse programmi täpsemad tingimused leiate http://errs.ee/public/LTP_tegevustoetuste_programmi_tingimused_2016__17.pdf

Toetussummat saab kasutada nii sihtotstarbelise rahalise otsetoetusena kui ka väljunditoetuse loendist pakutavate erinevate väljundite rahastamiseks.

ERRSi poolt pakutavad väljundid:

1. Rahvamuusik ja -tantsija saavad kokku

http://errs.ee/public/Valjund_-_rahvamuusik_ja_-tantsija_saavad_kokku.pdf

2. Rahvamuusika meistiklass

http://errs.ee/public/Valjund_-_rahvamuusika_meistiklass.pdf

3. Tantsuautori meistriklass

http://errs.ee/public/Valjund_-_tantsuautori_meistriklass.pdf

4. Tantsuõpetaja - repetiitori meistriklass

http://errs.ee/public/Valjund_-_tantsuõpetaja_-_repetiitori_meistriklass.pdf

Tegevustoetus on Laulu- ja tantsupeo protsessis osalevate kollektiivide riikliku toetusprogrammi (LTP TP) alaprogramm, mida rahastatakse Eesti Laulu- ja Tantsupeo SA (ELT SA) kaudu. Programmi eesmärk on toetada laulu- ja tantsupeo protsessis osalevate kollektiivide ja nende juhtide tegevust ning valdkonna arengut.

ELT SA volitab lepingu alusel tegevustoetuste taotlusi menetlema valdkonna arengut tagavad ühingud Eesti Kooriühingu ning Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Seltsi, kes moodustavad taotluste menetlemiseks toetusprogrammi ekspertkomisjonid.

Lisainformatsioon:

**Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts
programmitoimetaja**

Elsa Vapper

toetus@errs.ee

telefon 601 5641

**Eesti Laulu- ja Tantsupeo SA
programmitoimetaja**

Vaike Rajaste

vaike.rajaste@laulupidu.ee

telefon: 627 3120

**Eesti Kooriühing
programmitoimetaja**

Aiki Koolmeister

aiki.koolmeister@kul.ee

telefon 627 4456

JÄRELHÜÜE

In memoriam

Uno Veenre

24.03.1920 – 12.09.2016

Uno Veenre sündis 24. märtsil 1920 Tartus. Kutselise muusikuna alustas ta tegevust mitmesugustes leviansamblites, näiteks mängis akordioni restorani Gloria baaris (1940), kontrabassi kohvikus Drei Hanseaten (1941), John Pori orkestris (1944).

Veenre õppis Tallinna Konservatooriumis, Tallinna Muusikakoolis, Riiklikus Konservatooriumis koorijuhtimist ja kompositsiooni ning lõpetas Heliloojate Liidu seminari 1958. aastal. Ta tegutses orkestrandina, ansambli- ja koorijuhina, töötas ENSV Rahvaloomingu Majas, muusikasaadete toimetajana Eesti Raadios, dirigendina Noorsoo Kultuuripalees, Kirovi nimelises kalurikolhoosis ja Tallinna Toomklubis.

Eesmärgiga populariseerida eesti rahvamuusikat ja rahvalikku heliloomingut moodustas Uno Veenre 1960. aastal Eesti Raadio juurde rahvamuusikaansambli ja aastal 1965 orkestri “Vikerlased”, mis andsid tõuke laialdasele rahvamuusikaansamblite moodustamisele ja elava huvi

tekkimisele rahvamuusika vastu üle Eesti.

Uno Veenre on olnud initsiaatoriks Eesti Orkestrijuhide Rahvamuusikaorkestri (1964) moodustamisel ja vabariiklike rahvamuusikapäevade korraldamisel. Aastatel 1960-2000 oli Veenre üldlaulu- ja tantsupeol rahvamuusikaorkestrite üldjuht.

Uno Veenre on salvestanud Eesti Raadiole üle 200 pala, nii rahvamuusika seadeid kui ka autorite rahvatoonis lugusid (C. Kreek, A. Pärt, J. Rääts, Ü. Vinter, J. Koha jt). Tema juhatatud ansamblitega on esinenud paljud Eesti tippsoolistid (Tiit Kuusik, Georg Ots, Anu Kaal, Urve Tauts). Uno Veenre on kirjutanud soolo-, ansambli- ja koorilaule, hulgaliselt originaalpalu rahvamuusika-, kammer- ja puhkpilliorkestritele, koostanud ja toimetanud mitmeid laulikuid.

Uno Veenrele on omistatud Eesti NSV teenelise kultuuritegelase aunimetus (1976), Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Seltsi aumärk (2003) ning Valgetähe IV klassi teenetemärk (2007).

JÄRELHÜÜE

In memoriam

Jaan Sommer

07.08.1944–29.08.2016

Lahkunud on akordionist Jaan Sommer, esimene Leigarite pillirühma juht, kauaegne Georg Otsa nimelise Tallinna Muusikakooli õpetaja ja Eesti Akordioniliidu auliige.

Jaan Sommer sündis 7. augustil 1944. aastal. Tema akordioniõpingud algasid Tallinna Lastemuusikakoolis ning jätkusid Tallinna Muusikakoolis Venda Tammanni klassis. Pärast õpingute lõpetamist 1964. aastal töötas Sommer sama kooli õpetajana aastatel 1967-2008.

Jaan Sommer oli rahvakunstiansambli Leigarid liige alates selle asutamise päevast, 14. märtsist 1969, ja rahvakunstiseltsi Leigarid auliige aastast 2003. Pärast vormilisest pillirühma juhi rollist loobumist mängis ta esinemistel akordioni ja jäi ikka mitmekesise taustaga õpetajaks ning eeskujuks kõigile praegustele Leigarite pillimeestele. Tantsutrennides oli ta asendamatult loominguline klaverisaatja kuni oma viimase hooajani 2015/16.

Aastatel 1982-1992 oli Jaan Sommer Viru varietee folkansambli „Peiar“ muusikaline juht ja orkestrant. Tema juhitud rahvamuusikaansamblid on mitme aastakümne vältel salvestanud tantsupidude saatemuusikat.

Jaan Sommeri pillimängu on püütud paljudesse helisalvedesse. Eesti Raadio fonoteegis on üle 30 pala akordioniduolt Vello Karu - Jaan Sommer. Veebis saab tema mängu kuulata-vaadata ETV 1993. aasta saates „Visiitkaart“. Viimasena ilmus 2016. aasta jaanuaris salvestatud Leigarite CD „Põhjamaised lemmikud“, kus Jaan Sommeri seades ja esituses kõlab Kristjan Toropi süitide ning mitmete teiste armastatud tantsude saatemuusika.

Jääme Jaan Sommerit mäletama ülimalt andeka ja mitmekülgse muusikuna ning alati rõõmsameelse ja usaldusväärse inimesena.

Leigarid

JÄRELHÜÜE

In memoriam

Peeter Joosep

03.12.1961-10.09.2016

Oleme kaotanud ühe väarika rahvamuusiku ja hea sõbra - meiega ei ole enam rõõmsameelset pilli-meest Peeter Joosepit.

Peeter sündis Pärnumaal Audru vallas, kus alustas ka oma kooliteed. Joose-pite peres oli muusikal eriline koht ja nii alustas ka Peeter oma muusikupõlve varakult, musitseerides erinevates ansamblites koos koolikaaslastega.

Õpingud, töömehepõli ja perekonna loomine ei lubanud just väga sageli pillimänguga tegeleda. Peetri tõi tagasi muusika juurde kurb sündmus - tema isa Mihkel oli üks Pärnu Suupilliklubi Piccolo asutajaliikmetest. Pärast isa surma otsustas Peeter isa mälestuseks võtta kätte tema suupilli ja liituda klubiga. Nii sai suupillimängust pikkadeks aastateks Peetri uus hobi ja armastus. Ta mängis erinevates koosseisudes ning heatahtliku ja rõõmsameelse kaaslasena leidis varsti end ka Suupillifestivali korraldusmeeskonna ridadest.

Viimastel aastatel tekkis Peetrile ka teine sõber - lõõtspill. Kui ta Suupilliklubi Piccolo kontsertidel vahel ka lõõtspilli sülle võttis ja mõne vahva pilliloo mängis, said sellest teada ka pärnakad. Ja neile see meeldis, sest lõõtspillimäng oli siinkandis unustuse hõlma vajunud. Peeter õppis ise ja hakkas enda ümber koguma teisi lõõtspillimängu huvilisi. Tema juhtimisel loodi

2014. aastal Pärnumaa Lõõtspillihaigete Selts.

Peeter oskas ühendada üksikuid pillimängijaid ja tekitada noorema põlvkonna muusikutes huvi lõõtspillimängu vastu. Koostöö Pärnumaa rahvatantsu- ja folkloorirühmadega viis Peetri rahvusvahelistele festivalidele eesti pärimuskultuuri tutvustama, samuti jõudsid tema tegemised ka mitmele poole mujale üle Eesti. Lisaks hindas Peeter väga ka noori ja püüdis neid igati aidata pärimusmuusika juurde.

Seoses lõõtsamänguga Pärnumaal olid Peetril omad unistused ja plaanid. Viimastel Suupillimuusika festivalidel Pärnus olid juba eraldi lõõtsamängijate ülesastumised ning peagi oli täitumas tema soov korraldada tuleval suvel Pärnus Lõõtspillimängijate festival.

Muusika oli see, mis Peetri silmad särama ja südame kiiremini lööma pani. Ta jääb meile igaveseks meelde sõbraliku, lugupidava ja rõõmsameelse kaaslasena. Saatku teda lõõtspillihelid igavikulisel maailmas!

Alli Põrk
Eesti Folkloorinõukogu
Pärnumaa pärimuse kandjad

Sünnipäevalapsed oktoobris

Karin Värk	02.10.1946	70
Georg Jüriado	04.10.1956	60
Elo Madisson	07.10.1986	30
Anne Keerd	10.10.1961	55
Marika Limberg	11.10.1956	60
Eva Seera	15.10.1976	40
Naida Veske	17.10.1935	81
Helen Potman	17.10.1981	35
Maris Toomel	17.10.1991	25
Elena Kalbus	21.10.1951	65
Ehalaine Vooremaa	22.10.1929	87
Silva Kolk	23.10.1966	50
Pilvi Kase	23.10.1971	45
Elfriede Nikolai	26.10.1941	75
Kersti Vunder	26.10.1961	55
Vello Ainsalu	30.10.1935	81